

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Frane Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Razmere v Bolgariji.

Iz Sofije 19. febr. [Izv. dop.]

(Volitve za narodno sebranje. — Novi in stari ministri. — Bratska poslanica in opomena južnih Bolgarov liberalcem v kneževini Bolgariji. — Cvet liberalizma. — Vladne priprave za narodni zbor. — Gospodarske šole. — Olepšanje Sofije, njenih toplic in okolice. — Železnice.)

Volitve za narodni zbor so končane. Pri prvem izbornem roku bila je udeležba jako slaba, a pri drugem tudi ne posebno živahna; vendar volitve so opravljene, ker po konstitucionalnem zakonu veljavna je volitev na vsak način, kolikor pač pri drugem roku volilcev pride izbirat poslanca. Ako se pogleda na vspeh volitev, vidimo mej 150 izbranimi preko 80 novih poslancev. Samo to je stalno, a glede njihovega mišljenja nij mogoče nič odločnega reči; kajti po njih dejanjih jih boste sodili! Ali upanje je, da bode cel narodni zbor dobil drug obraz, kakor ga je imel prejšnji. Ljudje so menda uže prišli do spoznanja, da ne gre z glavo ob zid, — a tudi ne z zidom ob glavo. Sicer pa bodo tudi vladne stolice drugače izgledale, kakor so prej. Opozicija ne bo na njih videla osob, katerim bi mogla do živega od katere koli strani. Poglejmo si namreč ministerstvo: novoimenovani minister za notranja dela g. Ikonov je mož, katerega „liberalci“ jako v čislih imajo; oni mislijo: to je meso od našega mesa, samo mu ne morejo odpustiti ta „grešni“ korak, da je sploh hotel vstopiti sedaj v ministerstvo, ko „še“ nijso sami liberalci na krmilu. No, on uže vé, kaj

je storil, in vsi razumneji misle, da je dobro, da je prevzel to važno ministersko mesto ravno sedaj. Pa g. Ikonov je tudi mož — rekel bi — stare poštene korenine; energičen je v prvi vrsti, in takega ministra posebno za ta oddelek treba, kder je disciplina uže jako hiral; potem je previden, kakor sploh državnik v Iztočnej Rumeliji, od koder je došel.

V Iztočnej Rumeliji ali južnej Bolgariji postopa se v vsakem obziru mnogo bolj umno, pametno in svrhi shodno kakor pa v severnej Bolgariji; to se je pokazalo uže pri mnogih prilikah prav eklatantno, in zato se veli včasih ne samo v šali, da se bode Bolgarija k Iztočnej Rumeliji pripojila, a ne poslednja k Bolgariji. Ta šala je za Bolgare sicer bodeča, ali nij brez osnove.

Drugi važen ministerski portfeli ima škof Kliment-Branicki; on je predsednik ministerstva in minister za prosveto ali nauk. Kar se njega tiče, ne more niti najzagrizenji liberalci proti njemu ničesa reči. Saj so mu uže v prvi seji opozicijonalcij skozi usta svojega vodja Karavelova dali svedočanstvo, da je on poznan kot pravičen in nepristran človek. Ako si oni ostanejo torej mož-beseda, morajo zdaj gledé njega molčati. V obče pak je ta škof jako naobražen, miren in razumen mož, kakor bi mu bilo težko najti para mej Bolgari.

Od prejšnjih ministrov sta ostala še minister g. Načevič, prej minister financ, zdaj minister za zunanja dela in pa minister g. Grekov, za pravosodje. Prvi od teh je vsestrano naobražen mož, ki govori razen svojega materinega jezika tudi prav dobro francoski, nemški in ruski; njegova

krasna vanjščina in veledostojno obnašanje njegovo dajejo mu zajedno z njegovim znanjem vse lastnosti, ki dolikujejo jednemu ministru. Sicer pa tudi proti njemu uže v prvi skupščini nij opozicija imela kaj vikati, kakor tudi ne mnogo proti njegovemu kolegu Grekovu. Tudi poslednji ima malo ne vse lastnosti, katere sem glede prvega napomenol, da more svoje mesto častno zavzemati. Isto tako vojni minister ruski general Parencov.

Po vsem tem torej sodeči, a posebno po izkušnjah, ki so si jih opozicijonalcij mej tem nabrali, bilo bi se nadejati mirnemu in uspešnemu debatiranju v prihodnjem „narodnem sebranju“. Osobito je na nje delovala kakor „tuš“ ona bratska poslanica, ki so jo deputati južno-bolgarski iz Plovdiva poslali svojim severnim bratom v Sofijo. Oni jim namreč priporočajo treznost, razumno delovanje brez strasti, obzir na postoječe okolnosti, ter jih svaré, naj se varujejo takih napak, kakor so jih napravili v prvem svojem sebranju, kajti to je na škodo narodnej stvari, oni škodujejo ne samo sebi, ampak tudi južnim Bolgarom, kateri si želé zjedinenja s severnimi, — ali ako tako pojde, potem je vse to prazna slama. Ta poslanica bila je natisnena v vseh bolgarskih narodnih časopisih, kakor tudi v tujih, a opozicijonalni listovi so se držali, kakor bi bilo v nje treščilo; nijso znali ni bev ni mev; samo so rekli, da kaj takega nijso — pričakovali od svojih milih bratov v južnej Bolgariji. A mili bratje so si mislili: „mili“ simo „mili“ tamo, resnico vam pa vendar moramo v obraz povedati, da bile kaj koristilo!

Narodno sebranje se bode sešlo okolo 1.

Listek.

Objektivno in subjektivno.

X.

Milostiva gospa! Prava sreča je za Slovence, da imajo dva moža, katera še nijsta zgubila glav; jeden je naš „beschwichtigungshofrath“ na Dunaji, ki nas tolaži in malo ne v vsakem listu „Slovenskega Naroda“ v dopisih z Dunaja obeta Slovincem boljših časov, drugi sem pa jaz, kateri je, ne zmeneč se za naše reve in nadloge, ohranil dobro voljo v objektivnih svojih pismih.

Brez nas dveh res ne bi bilo več za obstatiti in ne bi bilo mogoče braniti se pesimizma, tako uže še gre, ker midva, „beschwichtigungshofrath“ in pa jaz, varujeva Slovence, ter jih braniva hudobnih opozicijonalnih mislij.

Koliko jaz vem, nij predobro, če je katera stranka v opoziciji z vlado, ampak dosti boljše je in praktičnejše, če je stranka sama

na vladnem krmilu, pa da protivnej stranki prepusti vso opozicijo.

Kadar bo dunajsko ministerstvo dejansko postavilo v življenje § 19 osnovnih postav, kadar bomo imeli Slovenci v kranjskem deželnem zboru, v mestnem zastopu ljubljanskem in povsod drugod svojo narodno večino, potem naj le oponirajo nemškutarji, nihče jim ne bo zameril tega, ampak še veseli bomo, ko ne bode več treba oponirati nam, temuč si bomo oponirati dali od nemškutarjev.

Kedaj bo to, vam ne morem natanko povedati, da pa bo do tega prišlo, se jasno vidi iz dopisov z Dunaja v „Slovenskem Narodu“.

Obljub uže imamo nekoliko objektivnih tudi mi Slovenci, pa zato smo se bili precej poveselili, ko smo slišali, da nas ne bodo več pritiskali na steno, ali je žalostno, da nas še vedno po starej navadi pritiskajo ob zid, tako, da uže komaj dišemo.

Neki spectabilis v Zagrebu, po poklici advokat, je vodil pravde za več kmetov jedne vasi; neko jutro jih pride devet k spectabilisu,

hotečih zvedeti kaj o stanju svojih pravd; da prazni ne smejo priti, to so kmetje dobro znali, in zato so prinesli purana soboj.

Prvi s puranom v naročji se predstavi spectabilisu; ta ga prijazno sprejme, dá mu zahtevano obavest in mu končno reče, naj dá purana v kuhinjo. Drugi pride zopet s puranom pred spectabilisa in isto tako opravi; pride tretji, četrti do devetega, vsak s puranom v rokah in vsakega napoti spectabilis po dovršenem poslu v kuhinjo s puranom. Ko so tako klijenti obavili svoj posel ter odišli, gre spectabilis veselega srca v kuhinjo gledat svojih devet puranov. Ali nij bilo v kuhinji devet puranov, še enega nij bilo, kamo li devet, ker so kmetje vsi skupaj samo enega purana v Zagreb prinesli, in vsak njih je spectabilisu le pokazal purana objektivno, dal mu ga pa nij subjektivno nobeden, ker ga niti nij imel vsak svojega, ampak vsi skupaj so imeli samo enega, a še tega so si odnesli v ošterijo, tam so si ga spekli in pojeli so ga sami brez spectabilisove intervencije.

Fizol kanarin	po gl.	13.—	do gl.	13.50
mešanec	"	9.—	"	10.—
Maslo la	"	75.—	"	80.—
Konoplje	"	28.50	"	30.—
Prosó	"	12.50	"	13.—
Slive (okajene)	"	14.50	"	17.—
" (neokajene)	"	20.—	"	21.—

V Trstu, dne 23. februarja 1879.

Milesič & Dolenc.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

18. februarja: Anton Markič, gruntar, 67 let, za oslabiljenjem.
19. februarja: Matija Perne, delavec, 65 let, za

marazmom. — Gregor Selan, delavca sin, 5 let, za difteritis. — Franca Zupančič, delavca hči, 14 let, za difteritis.
20. februarja: Marija Kopač, gosaška, 56 let. Janez Avšič, gosač, 73 let, za starostjo.
22. februarja: Marija Tihel, gosaška, 56 let. — Karlina Rimer, pestunja, 65 let. — Andrej Stadler, delavec, 40 let, za pljučno tuberkulozo. — Janez Pirnat, delavec, 22 let.
23. februarja: Valentin Kobilšek, delavec, 76 let, za starostjo.

Tuji.

26. februarja:

Pri Slonu: Cavedoni iz Trsta. — pl. Vincenti iz Dunaja. — Wohinz od Sv. Križa.

Semena in drevesca.

Različna

vrtnarska in poljska semena

in nad 800 lepih mladih požlahnenih

sadnih drevesc

prodaja

J. Kapus,
trgovec.

(68—1)

Celje, 25. februarja 1880.

Zahvala.

Vsemu prečestitemu p. n. občinstvu za tako obilno sočutje in mnogobrojno udeležbo spreveda k večnemu počitku naše nepozabljene matere, oziroma tašče in stare matere, gospe

Barbare Fröhlich,
veleposestnice;

osobito pa čestitej duhovščini, gg. uradnikom, mestjanom in gg. čitalničnim pevcem za lepe nagrobnice; vsem blagodušnim dariteljem krasnih vencev, izrekamo najtoplejšo zahvalo. (72)

V Kameniku, dne 24. svečana 1880.

Žalujoci ostali.

Išče se gostilničar

za jako dobro obiskano gostilnico tik velike ceste. Natančneje se izve iz prijaznosti v administraciji „Slovenskega Naroda“.

(56—5)

Štev. 2615.

(63—3)

Razglas.

Mestni magistrat v splošno znanje razglasi, da izkaz prostorov, ki so se na podlagi postavbe o nastanovanju vojakov dne 11. junija 1879 izmerili, od 24. februarja do 4. marca 1880 v magistratnem ekspeditu zaradi reklamacij v očitni pregled razpoloženi leži in da se imajo pritožbe v 8 dneh po zadnjem dnevi razpolage podpisnemu uradu izročiti.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dne 20. februarja 1880.

Župan: Laschan l. r.

Najgotovejša pomoč

kakorkoli bolnim v vratu in prsih

lekarja **O. Klementov**

tirolski prsni sirup,

jako aromatično okusen, popolnem shranljiv izleček **najboljših tirolskih planinskih zelišč.**

Gospodu lekarnarju **O. Klementu** v Inomostu!

Ker sva ob početku zime hudo kašljala, ter trpela hude muke v prsih in neprenehljivo zaalženje, rabila sva na mnoge svete jaz in moja soproga vsaj „**tirolski prsni sirup**“; uže v kratkem času sva bila popolnem ozdravljena. Radostno tedaj naznanjama vam tako srečen učinek vašega izlečka planinskih zelišč, ter se vam najiskreneje zahvaljujema.

V Inomostu, novembra 1879.

Otto Prechtler,

upok. c. kr. vodja drž. arhiva in pisatelj.

Cena izv. sklenici: 1 gl. av. v.

Osrednja zaloga pri prirejevalci lekarji **O. KLEMENTU** v Inomostu.

V Ljubljani: lekar Trnkotzy; v Celovci: lekar Birnbacher.

NB. Pri kupovanju naj se pazi na ime prirejevalčjevo in njegovo brambeno znamenje: **Očino zelišče** (edelweiss) z monogramom na črnej podlogi. (33—6)

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Odpretje trgovine.

Visoko čestitemu občinstvu tukaj in drugod udano naznanjam, da sem odprl čisto **ново**, najlepše izbrano

trgovino sè suknom, platnom in manufakturnim blagom.

Prosim tedaj, naj me slavno občinstvo počasti sè svojim pogostim pohodom, ker se bom trudil, vsem naročnikom **pošteno in ceno** postreči.

Izgledi željenega blaga se rado oddajajo, vnanje naročbe skrbno izvrše.

Priporočajoč se uljudno še enkrat, zaznamljam sè spoštovanjem

(53—5)

Anton Schuster,

v Ljubljani, špitalske ulice št. 7.

V Avstro-Ogerskej, Nemčiji, Franciji, Angliji, Rumuniji, Španiji, Holandiji in Portugaliji branjen

Wilhelmov

antiartritiški antirevmatiški

kri čistilni čaj

(kri čistilen zoper putiko in trganje po udih)

je za

zdravljenje po zimi

jedino in gotovo uplivajoče kri čistilno sredstvo pripoznano.

Z dovoljenjem
c. kr. dvor. kancelije
vsiel sklepa
Dunaj, 7. decembra
1858.

Odločno poskušeno,
Učinek sijajen,
Uspeh izvrsten.

8 patentom
Nj. c. kr. veličanstva
zoper ponarejanje
obvarovano.
Dunaj, 12. maja 1870.

Ta čaj sčisti ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo, preišče to vse dele trupla in odpravi z notranjo uporabo vse nečiste bolezenske tvarine iz njega; tudi učinek je trajen.

Temeljito ozdravi putiko, trganje po udih in zastarele bolezni, zmurom gnoujece se rane kakor tudi vse sploške in bolezn na koži, na telesu ali na lici, kire, sifilistiška ulesa.

Posebno ugoden uspeh ima ta čaj zoper uvred jeter in ledic, kakor tudi zoper ziato zilo, rmenico, hude bolečine v živcih, kitah in udih, potem zoper bolečine v želodeci, pritisk vetrov, zaprtje, zaprtje vode, polucijo, možko nezmožnost, zoper ženski tok itd.

Bolezni, kakor škropilji, otekline, se brzo in temeljito ozdrav, ako se neprenehom pije ta čaj, ker je milo razpuščajoče in vodo odganjajoče sredstvo.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekarnar v Neunkirchnu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 šopkov, prirejen po predpisu zdravnikar, z navodom za uporabo v raznih jezicah 1 gl., za kolek in zavoj posebe 10 nov.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj, ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „**Wilhelmov** antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker so prirečki, ki slujo samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi „**Wilhelmov** antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj tudi v Ljubljani: **Peter Lassnik**;

Anton Leban, lekar v Postojni; **Karel Šavnik**, lekar v Kranji; **Fr. Wacha**, lekar v Metliki; **Dom. Rizzoli**, lekar v Novem mestu. (521—9)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

da je, katera vlast bode v Evropi v bodoče gospodovala.

Iz Rima se poroča 27. t. m.: V denšnjem konsistoriji je papež imenoval škofom v Avstriji: Za Trient Ferreticha v Krku. Leissa za Brixen, ter je predal kardinalu Fürstenbergu kardinalski klobuk, kardinalski prstan, ter mu dal naslov cerkve San Chrysogono.

Nemški cesar je sijajno sprejel ruskega velikega kneza Nikolaja, ki ga je pohodil na poti iz Pariza v Peterburg. Vsa rodbina nemškega cesarja ga obsiplje z izrazi prijateljstva in česti. Njemu na čast je priredil cesar Wilhelm v svojej palači soarejo, kjer so bili navzočni razen cesarske rodbine skoraj vsi evropski zastopniki v Berlinu.

Dopisi.

Z Dunaja 26. februarja. [Izv. dopis.] (Program koncerta slovanskega pevskega društva. Beseda srbske Zore.) Kakor sem uže poročil, napravilo bode sredo 3. marca slovansko pevsko društvo na Dunaji v cvetličnih dvorinah dunajskega c. kr. vrto-gradnega društva koncert s plesom. Program je sledeč: 1. Tovačovsky: Pamatce Komenškeho, češki zbor; 2. Foerster: Samo, slovenski zbor; 3. a) maloruska: Uvješčanje dila miloj, b) Iv. pl. Zajc: Davorija, hrvatski zbor; 4. a) Varlamov: Vrch po vodě, ruski zbor, b) Rado ide, srbska popotnica. Gospica Ana Šetřilova igrala bode na glasoviru, g. Theobald Krečman, član orkestra c. kr. dvornega gledišča igra na violoncellu. Dalje ima zanimivo točko kvartet z gozdnimi rogovi orkestra c. kr. dvorne opere. Producira se tudi godba polka Viljema I. pod osobnim vodstvom g. kapelnika Šebor-a. Občni zbor slov. pevskega društva imenoval je hrvatskega skladatelja Ivana pl. Zajca častnim članom za obilne njegove zasluge na glasbenem polji in za zasluge za slovansko pevsko društvo. Imenovani skladatelj je namreč mnogo svojih kompozicij in rokopisov podaril društvu in tudi v drugem oziru se skazal za društvo koristnega. Gospodje poslanci vitez Schneid, Viljem Pfeifer, Ad. Obreza in dr. Vitezič, dalje dvorni in sodnijski odvetnik na Dunaji gospod dr. Ferd. Pogačnik so letos pristopili kot podporni udje slovanskemu pevskemu društvu.

Koncertna beseda srbske „Zore“, ki je bila včeraj v cvetličnih dvorinah obnesla se je dobro. Spored je bil sledeč: Jam ska Ivanka, uvertira od Vilharja, svirala jo je godba polka nadvojvode Ljud. Salvatora št. 58 pod osobnim vodstvom kapelnika Šincla; 2. a) fantazija; b) varijacije na „Ja sam mlada Srbkinja“ (imitacija tambure) od A. K. Reša, sviral je na glasoviru kompoziter, 3. Arija iz Fausta, pevala je gospica E. Amadio, 4. kvintet od Beethovna, za kobojo, klarinet, rog, bason in glasovir, svirali so gg. A. Stefan, K. Šefman, O. Kir, T. Andrijevič in T. Luka. 5. Arija iz „Lukrecije“, pevala je gospica E. Amadio. 6. Češki zvuki, potpuri od Konjaka svirala je gori imenovana godba. Spored izvršil se je točno in dobro. Gospica Amadio bila je dostojno odlikovana. Po programu je bil ples, ki je trajal do poznega jutra. Občinstva je bilo precejšnje število. Mej navzočnimi opazil sem g. profesorja Šumana s soprogo navzočnega. „Zoro“ so tudi počastili predsednik državnega zbora g. grof Coronini, vseučiliščni profesor dr. Maassen, grof Harrah, perzijski poslanec Ehri-van Khan in drugi. „Beseda“ je prinesla društvu dosti dobička, ker so posamezni srb-

ski rodoljubi v Beči vstopnice plačevali po 10, 20, da celo po 50 forintov. To je res lepo rodoljubje!

Domače stvari.

— (Urednik) „Slovenskega Naroda“, g. Jurčič, je včeraj odpeljal se v južne kraje v Gorico, od koder pojde menda v Benetke, da okreva od nasledkov svoje zimske bolezni. Zatorej prosimo one gg. dopisnike, ki so pri-neske za „Slovenski Narod“ na njegovo ime adresovali, naj nam tačas dopise in članke pošiljajo pod napisom: uredništvo „Slovenskega Naroda“.

— (Slovensko literarno društvo na Dunaji) zboruje vtorek 2. marcija — pričena ob 8. uri zvečer — pri sv. Trojici (III. Ungargasse 27) po sledečem dnevnem redu: 1. Prebere se zapisnik 3. društvene seje. 2. Predavanje g. drd. med. J. Jarca: „O uzrokih navadnih bolezni našega kmeta.“ 3. Kritika. 4. Slučajnosti. K tej seji vabi društvenike in prijatelje „Slovenskega literarnega društva“ uljudno odbor.

— (Iz seje deželne odbora dne 20. februarja.) Sklenilo se je, da se dežel-nej blagajnici ukaže, naj izplača 1) c. kr. okr. glavarstvu v Postojni 800 gl. podpore za stradajoče na Notranjskem, in 2) c. kr. kmetijskej družbi letno subvencijo 1050 gl. — Po dopisu c. kr. deželne vlade je deželni odbor pritrdil, da se glavnemu odboru za obdelovanje ljubljanskega močvirja za različne potrebščine izplača 3000 gl. obresti od kapitala za osušenje močvirja.

— (Ostrupljena ljubimka.) V nedeljo dne 22. t. m. je opazila posestnica Marija Lešnikova iz Osenice v teharskem okraji na Štajerskem, vrnivša se iz cerkve domov, da si nje gluhonema sestra Neža Šohar drobi koruzni kruh v mleko. Gospodinja se je kruh videl nekako čuden, zatorej ga vzame sestri iz rok ter, natančno ga pregledavša, najde, da je potresen z nekakšno žolto stvarjō. zategadelj ubrani svojej sestri, naj ga več ne jē. Dve uri pozneje so uže napadle Nežo Šoharjevo bolečine in slabosti, po katerih se je dalo soditi, da je ostrupljena z arsenikom. Takoj so sumnjali, da je gluhonememu dekletu zavdal nje ljubimec, sin posestnika Kresnika iz Osenice, katerega ljubezenska zveza z dekletom je uže obetala na njej ne baš preprijetnih nasledkov. Ker so pri preiskavanji njega domū res našli nekoliko koščkov žoltega arsenika, je sodnija zaprla zločinca.

— (Led na Dravi.) Iz Celovca se nam piše dne 26. t. m.: Zadnje dni se je začel po Dravi valiti led, kateri je podrl ali konči po nekoliko poškodoval več mostov. Tako na pr. je zelo razdejan most pri Velikovci, a popolnem je led odtrgal in odnesel veliki cestninski most pri Spodnjem Drauburgu.

— (Šolsko.) Neutrudljivi g. Ivan Lapajne v Krškem je založil „Pisanke“ za razno šolsko rabo, katere je tiskal Karel Winiker v Brnu. Lapajnetove „Pisanke“ so namenjene za pravopisne in spisne vaje, nemške in slovenske, nadalje za lepopisje, in pravopisje. Papir teh „Pisank“ je gladek in precej trd, odgovarja popolnem šolskim potrebam. Nadalje je izdal g. Lapajne tudi četiri zvezke „Risank“ po Grandauerjevih risarskih uzorih. Domače delo in dobro je vse to, tedaj sezite učitelji po njem.

Razne vesti.

* (Ljubeznjiv sin.) Vtorek dopoldne stopi na Dunaji neki raztrgan človek k policaju na cesti. rekoč mu, da je mater svojo umoril. Policaj je capina odvel takoj v zapor; v stanovanje, katero je naznačil, pa je šla komisija gledat, in v resnici so našli na tleh v sobi 70 let staro ženo, krvavečo iz mnogo ran na roki, na glavi in na prsih. Njen nenaravni sin jo je tako zdelal, ki pa je še-le 24 let star in kaže, da bode v svojem življenji še daleč prišel.

* (Pustolovec.) V občinskem zaporu Kremsmünsterskem je zdaj zaprt neki Henry de Clermont, katerega je osoda proganjala od jednega konca sveta do drugega, in ki je opravljal v svojem življenji uže vse mogoče službe, nazadnje pa so ga kot potepuha dejali pod ključ. Njega prastarši so imeli baje grofijo Clermont v okraji Puy-de-Dôme v Auvergne do leta 1793. Tega leta pa je njega stari oče pobegnil čez morje v Anglijo. Tam je Henry pohojeval Wellesley-kolegij in študiral l. 1851 do 54 na beškej univerzi. Meseca majnika 1854 je stopil v avstrijsko armado, a je pristopil l. 1857 v indijsko armado k artileriji in dalje časa podučeval v častniškejši šoli v Heester-Cornelis poleg Batavije na otoku Java. L. 1861 je šel s francosko legijo v Afriko, 1862 pa v Mehiko. Ob času osode-polnega dneva pri Queretaru je bil Henry de Clermont major v cesarskej mehanik-skeji armadi. Za tim je bil profesor na vojaškeji akademiji v Caracasu v južnej Ameriki, čez dve leti pa se je vrnil nazaj v Evropo. V Rimu je dobil tajniško službo pri dr. Thei-nerji, prefektu tajnih arhivov vatikanskih. Kasneje je bil v Neapolji tolmač in dvornik (por-tir), potem zopet učitelj in profesor na kole-giji „Visconti Venosta“ v Rimu in v Aroni. V Tessinskem kantonu je osnoval v Airolo l. 1877 svoj zavod. Istega leta je pa to mesto zgorelo in tudi Henry de Clermont je ob vse prišel, zgorela so mu celō vsa spričevala. Od tega časa je bil en čas učitelj, potem delavec, dninar in naposled se je brez dela okolo po-tepal. Ker ima pa na Nemškem sorodstvo, poupraševalo je po njem, da bi se bil izkazal, a prišlo je do tega, da se sumi da je to kak slepar, ki je pravega Henryja de Clermonta oropal, ter si njegovo ime prilastil.

* (Rojstvena hiša Abrahamova.) V mesteci Urfa v Kaldeji, rojstvenem kraju Abrahamovem, stoji še dandenes njegova rojstvena hiša, katero imajo domačini v velikih čisljih. V tem mesteci pa je dne 24. januarja nastal požar, ki je skoraj celo mestece vpe-pilil. V skrajnej sili so znosili prebivalci vse svoje stvari v Abrahamovo hišo, meneči, da se te ne bode ogenj prijel. In res, Abrahama-hova hiša poleg nekaterih drugih nij zgorela, ljudje pa imajo vānjo zdaj še večje zaupanje.

Tržne cene

v Ljubljani 28. februarja t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 40 kr. — reč 6 gld. 99 kr.; — ječmea 5 gld. 39 kr.; — oves 3 gld. 41 kr.; — ajda 5 gld. 39 kr.; — pros 5 gld. 20 kr.; — koruza 6 gld. 80 kr.; — krompir 100 kilogramov 4 gld. 10 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. kr.; — masla kilogram — gld. 85 kr.; — mast — gld. 70 kr.; — špeh frišen — gld. 57 kr.; — špeh povojen — gld. 60 kr.; — jajce po 2½ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 58 kr.; — teletnine 52 kr.; — svinjsko meso 58 kr.; — sēna 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.; — slame 1 gld. 69 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 8 gld. — kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 28. februarja.

Enotni dr. dolg v bankovcih . . .	1 gld. 05	kr.
Enotni dr. dolg v srebru . . .	71	80
Zlata renta . . .	85	40
1860 dr. posojilo . . .	129	—
Akcije narodne banke . . .	84	—
Kreditne akcije . . .	303	80
London . . .	117	80
Napol. . .	9	41½
C. kr. cekini . . .	5	54
Državne marke . . .	57	95

Za sv. Jurij

oddasta se v najem dva prostorna

magacina

v Koširjevej hiši št. 27, v Prulah, poleg Žabjaka. Natančneje se izvē pri hišnem lastniku.

aprila. Ne vé se, jeli ga bode knez osobno odprl, ali brž ko ne bode iz Rusije poslal prestolni govor, katerega bode prečital v zbornici predsednik ministerstva.

Liberalizem začel je „cvet“ poganjati. Komično-klasična figura iz sredine liberalcev po imeni „vojvoda“ Ceko Petkov začel je neki okolo Lom-Palanke govoriti o nepotrebnosti vojske in generalov, zmerjal je vse višje glave, govoril o republiki in o hajdukih itd. itd., tako da so ga morali dati na — hladno. Bil je zdaj zopet izbran, in skoro škoda za njega, če ne bo prišel, ker kadar je on začel govoriti — se je vse smijalo. On se je nosil tudi čisto v narodnej nošnji po macedonski, imel okolo sebe pas s srebrom okrašen in ob njem pripeto srebrno škatljico za — kresilo in kresilno gobo; handžar, ki mu je tičal za pasom, nij smel soboj v zbornico jemati.

Iz Trnovega se pripoveda o nekakej proklamaciji, ki jo je izdal neki tajni odbor; do sedaj še nij znano da-li je tiskana s črno ali — „rudečo“ tiskovno barvo. To so stvari, katere ako se popolnoma obistiné, ne bodo delale naše opozicije časti, in so najhujše orožje, katero se bode proti njej samej okrenilo.

Vlada v Sofiji se zdaj marljivo bavi z zakonskimi osnovami, katere se bodo narodnemu zboru predložile. Posebno oddel za prosveto marljivo pripravlja projekte za ljudske srednje in gospodarsko-trgovinske šole. Jedna gospodarska šola se je uže odprla blizu Ruščuka pod ravnateljstvom mladega Bolgara Gjorgjeva, ki je v Križevcih na Hrvatskem in v Taboru na Češkem svišil svoje strokovne nauke. Učitelji so Bolgari in Čehi. To šolo je zamislil minister Načević. S časom se bo še se vé da več takih šol odprlo, kajti bolgarski narod je agrikulturen narod in treba mu dati izobraženja v tem obziru, da bo mogel napredovati na krepkej in zdravej podlogi.

Za glavno mesto Sofijo dovršil je mestni arhitekt Roubal (Čeh) nov plan, po katerem se bo mesto razvijalo in širilo. V pomladi bode se gotovo mnogo lepih poslopij povzdignilo; n. pr. palača za ruski konzulat, hiša za mestni magistrat, nova gimnazija, krasno poslopje za toplice pri natornem vrelci Banja-baši, in isto tako zvonaj mesta v romantičnej okolici toplice Balli-Effendi. Tam okolo do tretjih toplic Jukari-Bani povzdignile se bodo s časom razne vile in mej temi v

Želite li, gospa, da napravim konklusijo in da delam refleksije?

Nehčem; naj si misli vsakdo po § 11 kazenskega zakonika, kar hoče, jaz sem vam povedal goli faktum, kako se je bilo zgodilo spectabilisu, a da bi se nam moglo v političnem obziru kaj sličnega zgoditi, o tem še pomislim ne, kamo li, da rečem kaj takega.

Sedaj, ko sem vam še povedal, kar mi je uže davnaj bilo na jeziku, zaključujem svoja pisma; žal mi je, resnično žal, da moram pretrgati to svojo za me tako ugodno korespondencijo, ali moram:

Prvič obzirom na gospoda državnega pravdnika, katerega sicer spoštujem objektivno, pa se bojim, da ne bi prišel taisti v skušnjavo konfiscirati list zaradi mojih tu pa tam znabitih preveč subjektivnih pisem.

Drugič gledom na bolezen urednikovo, kateri ima v sedanjem svojem stanju kot prebivalec dobrotvornega zavoda milosrčnih sester v Kravjej dolini dosti družih skrbij, nego da se svinčnikom v roki vreba in pazi na moje

prvej vrsti letna rezidencija za kneza. — Čim bode enkrat železnica, potem se bo Sofija brzo povzdignila v vsakem obziru. Tukaj uže radovedno pričakujemo, kako in kaj bode Srbija zavkrenila gledé svojih železnic. Kadar bode ta stvar v Srbiji na čistem, bode Bolgarija brzo svojo dolžnost storila. Sofija bi imela postati središnja točka za 4 železnične poteze: najprej se bo dozidala kratka črta od Sofije do Tatar-Bazardžika, od koder uže vodi železnica mimo Plovdiva in Drinopolja v Carigrad. (Iz Plovdiva se bo v kratkem od južnobolgarske vlade potegnila črta proti severu iztoku, da se združi z železnico Varna-Ruščuk.) Potem se bo zidala železnica od Sofije do Niša, čim podvzeme srbska vlada Niš Belgrad. Pozneje bi se mogla napraviti črta od Sofije kroz Macedonijo do Salonika in proti severu do Dunava pri Sištovi. Ako se to jednom izvede, potem zadobi Sofija tako važnost, kakor jo ima malo katero mesto v srednjej in iztočnej Evropi.

A. B.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. februarja.

Predsedniki raznih klubov državnega zbora so se v petek posvetovali o zborničnem delovanju. Sklenilo se je, da se budgetna debata ne bode pričela še pred veliko nočjo, in da se državni zbor odloži od 20. marca do 2. aprila; prvo njegovo delo potem bode reševanje budgeta. Do srede majnika se upa, da bode budget dovršen in da se potem takoj skličejo skupaj deželni zbori.

Davkovski odsek državnega zbora je v svojej zadnji seji v četrtek zavrgel predlogo o „dopolnilnem davku“.

„Deutsche Ztg.“ glasilo dunajskih fortšritlerjev, sodi iz tega, ker je **ministerstvo** spremenilo gimnazijo v Vlaškem Mezeriči v češk gimnazij, in za to, ker je obljubilo tudi Slovincem pravico, da se je nagnilo popolnoma na stran avtonomistov.

Nedavno se je govorilo, da je bil pešpolk veliki knez Mihael iz Čajnice poslan na mejo **Novo-pazarsko** ter da je polk Knebel v Sarajevem pripravljen na odhod. Raznesla se je bila namreč vest, da so v tamošnjih gorah razbojniki. Ali zdaj je izvedel „P. Lloyd“, da je stvar mnogo resnejša. Ko so imeli namreč nekateri bataljoni brigade Kilicseve ob reki Limu vojaške vaje, se je iz zatišja streljalo na zadnje straže. Navedeni list, o tem govoreč, piše: „Ali je bilo to streljanje neznačajno ali je bilo intenzivno, ne vemo. Vsekako niso bili ti streli posamezni, ker sicer

objektivne grehe, katerih se sam ne morem in ne znam braniti dovolj.

Tretjič obzirom na naročnike in čitatelje našega dnevnika, kateri želijo in zahtevajo promene, a so znabiti uže siti mojega humorja ali kakor vi pravite, sarkazma.

Četrtič gledom na okolnost, ka me nij nihče pohvalil zaradi mojih pisem, čeravno mi je eden moj prijatelj duhovskega stanu obljubil, da me bo, pa je uže polovico pohvalnega pisma zgotovil, a ne odpravil.

Petič obzirom na druge pisatelje slovenske, kateri bi tudi radi kaj napisali, pa znabiti mislijo, da sem jaz za se v najem vzel listek „Slovenskega Naroda“.

Šestič zaradi vas, milostiva, ker sem se vam zameril subjektivno, ko sem govoril o ženskej starosti in o instrumentu matematičko-fizikalnem, kateremu se pravi po latinski „perpetuum mobile“.

Da ste mi zdrava in vesela, moja draga objektivna gospa!

Ves vaš

C—v.

bi generalni komando v Sarajevem ne bil storil tako odločnih korakov. Ali je bil od naših vojakov kdo ranjen ali ubit, nij nam bilo mōči izvedeti. Vendar se dá marsikaj slutiti o tem uže zaradi okolnosti, ker se je tudi sanitetni oddelek takoj pripravil za vse slučaje.

Uradna „Wiener Abendpost“ pa poroča o napadu na naše vojake v Novem pazaru sledeče: Blizu Plevlja so oboroženi Novopazarani napali avstrijske vojake, ki so se baš vadili. Pričelo se je streljanje od obeh strani, a od vojakov nij bil nihče ranjen. Četiri osebe so naši ujeli. Vojaško glavno poveljništvo v Sarajevem je tedaj vse potrebno pripravilo, da bi se enaki napadi ne ponavljali več. — Čuje se namreč, da se v Novem Pazaru zbirajo čete vstašev in roparjev, ki kradejo in vznemirjajo ljudstvo.

Vnanje države.

Iz **Peterburga** se poroča 27. t. m.: Denes se je odposlal vodčemu senatu sledeči carski ukaz: „Za trdno skleneni, konec storiti nprenehom ponavljajočim se poskusom zlobnih zločincev, da bi omajali državni in družbeni red na Ruskem, ukazujemo: V Peterburgu se vspostavi izvršujoča komisija, ki naj čuva nad državnim in družbenim redom; v tej komisiji je glavni vodja, ki imenuje po svojem mnenju ude. Glavnim vodjem je imenovan grof Loris-Melikov; udje se imenujejo na njegove predloge s carskim ukazom. Glavni vodja pa naj v komisijo pokliče vse take osebe, ki bi znale koristiti“. Nadalje določuje carski ukaz, da so glavnemu vodji podrejeni vsi uradi v Peterburgu in okolici in da on odločuje o vseh političnih procesih. Njemu so podložni vsi krajevni uradi, guvernerji, glavni guvernerji, vsi so dolžni glavnemu vodji komisije pomagati, ki bode smel vse storiti, kar bi po njegovem mnenju vzdržalo red v državi.

V Peterburgu so ujeli baje znano nihiliistiško rovariko Vero Sasuličevu. Bila je prej v Švajci, a je bila toliko pogumna, da se je vrnila nazaj na Rusko, a švajcarska policija je to naznanila ruskej vladi.

V sredo je odšla iz Varšave deputacija **poljskih** plemičev v Peterburg čestitat ruskemu carju k petindvajsetletnici njega vladanja. Deputacijo vodita marquis S. Vielopolski in grof Tomaž Zamojski; ruskemu carju bodo izročili poljskih plemičev odposlanci sledečo adreso: „Mi Poljaki, zvesti podaniki Tvojega carskega veličanstva, stopimo pred Tvoj prestol, da se Ti poklonimo ter izrazimo svojo zvestobo in svojo ljubezen do načel, ki so stebri Tvojemu prestolu in družbenemu redu. Velika svečanost današnjega dne in naša neomahljiva zvestoba nam dajeta pogum, da pred Tvoj prestol položimo prošnjo: Tvoje carsko veličanstvo naj pozabi preteklost a nakloni nam zopet svoje zaupanje, da nam bode mogoče posvetiti svoje moči mirnemu narodnostnemu razvoju v blagost Tvoje slavne kraljevine Poljske, v Tvojo lastno slavo in v skupno korist državi.“

Dne 14. prihodnjega meseca se bodo vršile volitve v **vshodnje-rumeljski** deželni zbor, ki se bode potem sešel dne 20. istega meseca. Kakor se poroča, so Bolgari ónkraj Balkana z vsemi razmerami hudo nezadovoljni, ter zahtevajo združenje Vshodnje-Rumelije z Bolgarijo, sovraštvo mej tamošnjimi Bolgari in Grki da raste.

Iz **Skadra** poroča „P. Corr.“, da je pred Guzinjem 10.000 dobro oboroženih Albancev, v Guzinji pa so beguni od armade Muktar paše, baje da 1500 mōž. Vsi albanški vojaci so dobro oboroženi s puškami in kanoni, kar vse točno in v gotovini plačajo. Vpraša se lahko, kje da dobivajo novice?

O glasovitem članku časopisa „N. Allg. Ztg.“ piše **londonske** „Times“, da take članke, kakor jih prinaša óni nemški list, narekava Bismark sam, ki nigdar zastoj ne žuga. Potlej pa zagovarjajo „Times“ Nemčijo in rišejo Francijo in Rusijo kot ona dva, ki sama evropski mir kalita, ker njista zadovoljni z zdanjo obliko Evrope; zato hočeta, — nadaljuje angleški list — skupno napasti Nemčijo, in to čuti Bismark. Zdanje vprašanje